

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésenként kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

3. szám.

Brassó, Szombat, január 8-án.

III. évfolyam 1887.

Felhívás előfizetésre.

A beállott új év alkalmából a „Brassó” előfizetőit s azon irány hivat, melyet magyar-ságunk tömörítése s hatalmának öregbítése céljából követünk, tisztelettel kérjük lapunk szíves terjesztésére s a saját előfizetéseik mielőbbi megújítására.

A „Brassó” nem fog megváltozni. Az marad, a mi volt. Célja felé tör lankadatlan kitartással, le akarja küzdeni az eléje gördülő akadályokat.

Munkatársainak száma folyton szaporodik. Brassó-, Fogaras, Nagy- s Kisküküllő- és Szeben megyék csaknem minden kiváló egyéne zászlónk alatt van.

Az új évben új küzdelmeink lesznek. E küzdelmek középpontja s találkozója — hivatásánál fogva — a „Brassó”. Küzdelmeink csak úgy lesznek sikeresek, ha tömörülünk, egyetértünk.

Ujból kérjük a t. olvasóközönség b. támogatását.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 7 frt - kr.

Félévre 3 „ 50 „

Egy negyedre 1 „ 80 „

Külföldre (egész évre) 20 frank.

Szíves támogatást kér

A „Brassó”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

A tisztviselők.

A magyar tisztviselők országos egyesülete érdekes röpiratot adott ki az állami tisztviselők helyzetéről. A röpirat különféle irányelvekből indul ki s több más sérelem mellett a fizetés alacsony s szervezetlen voltában keresi a főbajt. — Első sorban tehát sürgeti a tisztviselők fizetésének felemelését, mint a mely nélkül a tisztviselői kar napy válságnak van kitéve.

Sok érdekes és tagadhatatlanul igaz van abban a röpiratban, de legérdekesebb az összehasonlítás a katonatisztek s állami tisztviselők fizetése között.

Míg a katonatisztek fizetését igen rövid időközökben emelték, addig a polgári tisztviselők fizetését 1866 óta semmit sem javították. A katonatisztek és a polgári tisztviselők javadalmazása közt rendkívül nagy a külön-

ség. Egy ezredes évi fizetése 5280 frt, illetve 4200 frt, míg a hasonló rangu miniszteri tanácsos vagy törvényszéki elnök csak 4000 frtot kap. A nyolczadik díjosztályu kapitány fizetése 1776 frt, míg a hasonló rangu és szintén nyolczadik díjosztályu miniszteri fogalmazó fizetése csak 900 frt, illetve 1000 frt. Az alsóbb díjosztályok közt, főleg lakpénz tekintetében még nagyobb a különbség. Egy manipuláns őrmester, tehát altiszt, 204 frt lakpénzt kap, míg az állami tisztviselők tulnyomó száma (a 9. és 11. díjosztályuak) csak 200 frtot. A kuriai bíró lakpénze 600 frt és a rangban alatta álló katonai számveteli igazgató lakpénze 1216 frt. De az államhivatalnokoknál egymás közt is sok igazságtalan eltérés van. Például a 9. díjosztályban huszféle fizetés van (420 frttól 1100 frtig).

Ezek igen érdekes és tanulságos adatok. A katonát is, a tisztviselőt is az állam fizeti, és mégis mily rendkívüli az aránytalanság a kettő díjazása között!

A röpirat egy régen szunnyadó kérdést vetett föl: a tisztviselők sanyaru állapotát. — Valóban nem volna csoda, ha Magyarországon a demoralizáció a tisztviselők között nagy mérvet öltene.

Tekintsük a bírák fizetését. Csoda volna-e, ha az igazság — mint Arany János „Fülemüle”-jében — oda hajolna, a mely serpenyő jobban huz? Bizony nem. Hisz bámulatos is, hogy e fizetés mellett hogyan tarthatják meg bíráink függetlenségüket. Csak az egyéni becsület tartja ezt fenn. Hisz egy aljárásbíró évi fizetése 1000 forint. Követelheti-e az állam, hogy egy aljárásbíró családjával együtt a drága helyi viszonyok közepette évi 1000 frtból állásához mértén megélhessen? Alig. Vagy nyomorog, vagy . . .

Az államnak fontos érdekei vannak a tisztviselők anyagi függetlenségéhez kötve. Egész állami adminisztrációnk van ettől függővé téve. — A társadalom, a bíró elítéli a tisztviselőt, a ki megvesztegetti magát. Ámde kérde-e: vajjon abból a fizetésből, melyet huz, megélhet-e?

Az ítélet igazságos, — de e kérdés méltányos.

A segéd- és kezelőszemélyzet sorsa még borzasztóbb. Évi 4—500 frtból kell megélnie egy családnak akár a fővárosban, akár a vi-

déken. Alig képzelhető ez a vidéken, hát még a fővárosban!

Ezen a bajon segíteni kell. Nem elég ellenvetni, hogy menjenek az ifjak iparos vagy kereskedő pályára. Hivatalnoknak lenni kell. De nem elég az sem, hogy az állam megkövetelje az elméleti kvalifikációt, hogy egy joggyakornoktól 17—18 évi tanulmányt követeljen s ezt végül 360 frttal díjazza egy évre. Ez valóságos ironia!

Vagy követel az állam kvalifikációt s ahhoz szabja a fizetést is, vagy pedig proletár tisztviselői kart tart magúak. De kvalifikációt követelni s azután azt napszámos módjára díjazni, az nem járja. Itt az ideje, hogy kormánykörök komoly figyelemre méltassák a tisztviselők ezan bajait. Igaz, hogy nem most az ideje az orvoslásnak, mert az állam pénztigyi helyzete nem bírja el az újabb terhet. De legalább előkészíteni kell az ügyet, legalább hozzá kell fogni a rendezés nagy munkájához, hogy a tisztviselő legalább azon reményt táplálhassa, hogy helyzetén mielőbb segítve lesz.

Belföld.

Brassó, január 8. (A romániai vámháboru.) Bécsben serényen folynak a vám s kereskedelmi tárgyalások az osztrák-magyar s romániai megbizottak között. Sturdza miniszter még mindég Bécsben van. A tárgyalások lassan haladnak ugyan, de hihetőleg mielőbb eredményre vezetnek. Különös nehézségek merültek fel a romániai marhák behozatala tárgyában, a miért is Matlekovits államtitkár s Liphay min. tanácsos is Bécsbe hivattak. Mint Bécsből jelentik, alapos a remény, hogy a tárgyalások még e hó folyamán végkép befejeztednek s február hó elején a vámháboru már megszűnnék. Valóban óhajtható is volna!

Brassó, jan. 8. (Trefort s a hazai ipar.) Trefort vallás- és közoktatási miniszter leiratot intézett valamennyi tanügyi hatósághoz és gazdasági főtisztviséghez, melyben rendeli: „hogy a tárcza ügykörébe vágó mindennemű iparczikk, a mely itthon a célznak még megfelelőleg készítették; itthonn szerzettessék be s pedig kivétel nélkül.”

Külföld.

Brassó, január 8. A bolgár ügyben semminemű fordulat sem állott be. A politikai láthatár még mindig nem tisztul.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Oláhországi cigány népdal.

Az eredetiből fordította: K. F.

Amott a . . .

Amott a szép völgy ölében
Tenger sátor egy végtében;
Magasan áll a középső,
Oh, milyen szép, mily ígésző!

Fehér fának zöld levele,
Milyen karcsu a termete,
Selyem a zekéje,
Tüzes a nézése,
Pisztoly az övében,
Piros feze fejében.
Az Isten is megáldaná,
Ha a szívét nekem adná.

Süket Kata.

(Vége.)

Pistának mindez szeptet ütött a fejébe s észre sem vette, hogy a helyett, hogy odahaza töltőné a vasárnap délutánt, még az este is alig vetette haza. — Kata pedig hiába várta, hogy Pista a szokott időben haza menjen, s oly szomoruan töltötte a vasárnap délutánt, mint a milyen vidám és boldog volt máskor.

A mint Pista hazajött, a leány mindjárt észre-rajta a változást s az, hogy a való ki ne de-

rüljön, egy mesét gondolt ki a leány elámitására; de Kata nem hitt szavának, hanem másnap átment a szomszéd faluba egyik ismerőséhez, kitől megtudta, hogy Pista miért nem volt előző este odahaza.

Midőn este hazaért és Pistának szemére hányta hűtlenségét, ez beismerte hibáját, de egyuttal megígérte, hogy többé Örszére gondolni sem fog, hanem hű marad Katához. A leány megengedett neki s annál boldogabbak voltak. Hisz az emberek között is ugy van, mint a természetben: zivatar után derültebb az ég; a szerelmesek, ha valamin összeszólalkoznak, annál boldogabbak azután, mert akkor érzik, hogy mennyire szeretik egymást.

Az idő telt, jött az ősz s elhatározták, hogy mintán Kata tizenhatszadik évét betöltötte, farsangra meg fogják tartani a lakodalmat. Kata nevelő szülői is szívesen beleegyeztek az eljegyzésbe, mert tudták, hogy a fiatalok szerelme régi keletű s csak örültek ezek boldogságán.

Pista egy ideig meg is becsülte magát, de néhány hónap mulva kezdett hazulról eltűnni és senki sem tudta, hová lett; ő akkor rendesen Örszénél volt, de ha Kata feleletre vonta, még ő hányta szemére, hogy milyen féltékeny természetű, s így a leányt annyira elámitotta, hogy midőn már mások is suttoztak Pista hűtlenségéről, még Kata fogta pártját és védelmezte őt, mert szentül meg volt győződve, hogy kedvese hozzá sohasem lesz hűtlen.

Midőn már az egész falu Pista új ismeretségéről beszélt, Kata egyet gondolt s elhagyta nevelő szülőit s elment egy távolabbi faluba egy rokonához lakni. Gondolta: ha Pista szereti, majd elmegy utána. — Pista szinte sajnálta a leányt, de ez érzés nem jött szívből, hanem csak inkább a pillanatnyi benyomás vett rajta erőt; mert a mint a leány elment s nem látta többé, rá sem gondolt, sőt jól esett neki azon tudat, hogy ezután bátran járhat Örszéhez, nem lesz kitől félnie s nem lesz, ki számon kérje tőle, ha eltávozik hazulról.

Járt is ezután bátran Örszéhez, csak az a tudat bántotta, hogy Kata megjöhet; de midőn látta, hogy hónapok multak s Kata még csak nem is hallott magáról, végre egészen elfeledte szegényt és megtartotta Örszével a kézfogóját.

Kata mindent tudott, mert nevelő anyja, a kit tervébe beavatott, sokszor meglátogatta őt titokban s mindenről értesítette. Föltette magában, hogy ha szíve meghasad is, még akkor sem megy addig haza, míg a Pista lakodalmá meg nem lesz.

Megjött a farsang, kitűzték Pista lakodalmát; arra a napra Kata is megérkezett, de senki sem tudta, hogy a faluban van, mert már hajnalban otthon volt. Mikor a lakodalmas nép a templomba érkezett, már akkor Kata szemére huzott kendővel ült ott egy zugban és várta a lakodalmas napot. Még akkor sem

Az oroszoknak nem tetszik, hogy a bolgár küldöttség Battenberg herczeggel érintkezett, sem pedig, hogy Angliában oly szívélyesen fogadták őket. A muszka lapok mind Battenberg Sándor herczeg visszatérésének eshetőségével foglalkoznak, a mi szerintők a béke kockázatása, illetőleg Oroszország kihevása volna.

A visszatérés híre azonban alaptalan. A háborus tünetek szép lassan oszladoznak. A csár már ki is nevezte Kaulbars bécsi utódát, a mi jele annak, hogy a csár békét óhajt.

Angliában megszűnt a miniszterválság.

Rómában várják a bolgár küldötteket. Fogadtatásuk hasonló lesz, mint Angliában volt.

Németországban most jubilált csak a császár, s már Bismarck követi. Mulat a német.

Franciaországban pillanatnyi szélsend uralodik.

Egy fontos per.

— A brassói „Szentháromság” című román egyház pere a brassói hasonnevű görög egyház ellen.

Ezen rendkívül fontos, régen huzódó pert tárgyalta a napokban a királyi tábla. Helyi érdekénél fogva, röviden adjuk a per tárgyát s lefolyását.

Hódossy Imre főv. ügyvéd, a belvárosi görög-keleti „Szentháromságról” címzett egyház román ajku egyházközsége, helyesen az egyházhoz tartozó román ajku hivek közönsége képviseletében pert indított a Teleszky István dr. főv. ügyvéd által képviselt belvárosi „Szentháromságról” címzett görög ajku egyházközség, illetve ezen egyházhoz tartozó görög ajku hivek közönsége ellen a belvárosi „Szentháromságról” címzett szentegyház és az ahhoz tartozó egyházi és iskolai alapítványok tulajdona stb. iránt.

A belvárosi „Szentháromságról” címzett görög-keleti szertartású templom, ennek javadalmi, továbbá az egyházhoz tartozó iskolai alapítványok tekintetében, nemkülönben a templomban gyakorolt istenítiszteletek módjára nézve ugyanis a görög ajku hivek között versengés támadván, a vallás- és közoktatásügyi magyar miniszternek rendeletében idézett legfőbb utasítás folytán a belvárosi Szentháromságról címzett egyházhoz tartozó egyházi és iskolai alapítványok egy ideiglenes bizottság kezelése alá adattak s egyszersmind az egyház és az ahhoz tartozó egyházi és iskolai alapítványokra vonatkozó igényeinek érvényesíthetése céljából, a görög-keleti román ajku hivek záros határidő mellett perre utasítottak.

Az eldöntés alatt lévő kereset annak megállapítására van irányozva:

1. Hogy a belvárosi Szentháromságról címzett görög-keleti szertartású egyház, a belvárosi gör.-kel. vallású összes hivel és a román ajku hivek céljaira is van rendeltetve nemzetiség és polgári állásra való tekintet nélkül, miből kifolyólag a szentegyház és az ahhoz tartozó egyházi és iskolai alapítványok az összes gör.-keleti vallású hivek, tehát a románokból is alakuló egységes egyházközség tulajdonát képezik;

2. hogy a templomban az istenítisztelet közös költségen, felváltva görög és román nyelven tartassék;

3. hogy e célból és ugyancsak a közös egyházi vagyonból egy külön görög ajku és külön román ajku lelkész alkalmaztassék;

akarta elhinni, hogy abban az emberben csalódjék, a kit megszokott gyermekéje óta maga körül látni; hogy az, a ki évekig mindegy nap s minden órában hűséget esküdött neki, most Isten házában másnak hazudjék örök hűséget.

Mikor látta, hogy az esküvő megtörtént, úgy érezte, mintha szívének jég közé tették volna; mindene elszibadt a rémülettől s azt hitte, hogy mire a lakodalmassok a templomból kivonulnak, meg kell hogy haljon. Már majdnem az egész násznép kint volt a templomból, midőn Pistának egy jó barátja, ki szintén juhász volt, meglátta a leányt és fölismerete; lehet, nem rossz szándékból tette, hogy odament a leányhoz s a fülébe sugta:

— Látod-e Kata, más lett a Pista felesége, nem te!

A leány nagyot sikoltott s eszméletlenül rogyott össze. Nevelő anyja a leányt hazavitte, ápolta, orvosolta, de Kata többé soha sem nyerte vissza tisztaságát. Folyton azt mondogatta:

— Belekiáltott a juhász a fülembe!

Isten jót tett vele, irgalmasabb volt, mint az emberek. A leány megőrült, nem szenvedett többé. Mindig abban a reményben van, hogy boldog menyasszony lesz.

Eddig volt az öreg asszony elbeszélése.

4. hogy a templom és az ahhoz tartozó vagyonösszeségnek az 1. pont szerint meghatározott hivek összege által a nagy-szebeni érsekhez tartozó görög-keleti egyház szervezeti szabályai szerint, nemzetiségre való tekintet nélkül és a jelenleg fennálló két külön képviselet által kezeltessenek;

5. hogy a megjelölt vagyonösszeségek a megalakítandó község egyház képviseletének kezelése alá adandók;

6. végül, hogy a Pojána Merului község 116. telekjegyzőkönyvi, valamint a brassói 532. telekjegyzőkönyvi számú ingatlanok tulajdonosul kiigazításként „a brassói Szentháromságról” címzett gör.-keleti szentegyház” tüntessék ki.

Ezekkel szemben az alperes egyházközség a következő három pontból álló viszonzkeresetet nyújtotta be:

1. Hogy a többször említett egyház és ahhoz tartozó vagyonösszegek a belvárosi g. keleti egyházközség kizárólagos tulajdonul mondassanak ki;

2. hogy ama vagyonösszeségek kizáró rendelkezése alá bocsáttassanak és végül,

3. hogy a felső-szombathai 188. 428. és 443. teleknyvi sz. ingatlanok tulajdonosul kiigazításként a brassói Szentháromságról címzett görög nemzetiségű gör.-kel. egyház jegyeztessék be.

A per lényegét különben annak eldöntése képezi: vajjon a belvárosi gör.-kel. Szentháromságról címzett egyház s ahhoz tartozó és egyedileg nem vitás vagyonösszeségek felett való rendelkezési jog a belvárosi gör.-kel. hivek közül a görög ajku hiveket kizárólag, avagy nemzetiségre való tekintet nélkül a belvárosi gör.-kel. vallású összes hiveket, köztük tehát a románokat is közösen illeti-e meg?

Az elsőbíróság a felperest keresetével elutasította és annak eltűrésére kötelezte, hogy a megalakított ideiglenes bizottság a belvárosi Szentháromságról címzett görög nemzetiségű egyházhoz tartozó és jelenleg kezelése alatt álló összes ingó és ingatlan vagyont, alapítványokat értékpapirokat és ügyiratokat 15 nap alatt, különben végrehajtás terhe mellett adja át az alperes egyházközségnek.

Továbbá kötelezi a felperes egyházközséget annak eltűrésére, hogy a felső-szombathai 188. 428. és 443. t. j. könyvek A) lapja akként igazittassék ki, hogy tulajdonosul a belvárosi Szentháromságról címzett görög nemzetiségű görög keleti egyház jegyeztessék be.

A kir. tábla — tekintettel az 1868. IX. t. cz. 9-ik szakaszának ama rendelkezésére, hogy a gör. kel. vallás nem szerb, sem nem román ajku, hivi ezen túl is meghagyatnak mindama jogaikban, a melyeket egyházközségi vagyonunk és alapítványaink kezelésében eddig gyakoroltak. — a törvényszék ítéletét helyben hagyta és az alperes viszonzkeresetének helyt adott.

A felperes egyházközség föllebbezésében panaszt emelt az ítélet ama hiánya miatt, hogy a kereseti kérelem ellenére nem terjeszkedik ki ama kérdések megoldására:

1., hogy az egyház, mely érsekség és consistorium fenhatósága alá tartozzék;

2., kik lehetnek az egyház hivi;

3., milyen nyelven tartandó az istenítisztelet és hogy román lelkész alkalmazandó-e vagy nem;

4., hogy a hivek között a kormányzat minő határozmányok szerint gyakorlandó?

E kérdések azonban nem tartoznak azok közé, melyek az 1881. XXV. t. cz. értelmében a kirendelt bíróság elé utasíttatnak, miből kifolyólag helyesen járt el az első bíróság, hogy a hatásköre alá nem tartozó ama kérdések eldöntését határozatába föl nem vette.

Az ipartestületek.

— Dr. Vajna Gábor felolvasása a „Magyar Polgári Kör”-ben Szilveszter estéjén. —

Tisztelt Uraim!

Midőn egyetünk választmányának megtisztelő felkérése folytán a felolvasói széket elfoglalom, kijelentem, hogy a kérdés, melynek megismertetése fejtegetéseim tárgyát teszi, nem olyan természetű, hogy azt e barátságos összejövetel keretében teljesen kimeríteni, apróra feldolgozni lehetne.

Kizárja ezt a tárgy terjedelmes voltán kívül azon minden esetre számba veendő körülmény is, hogy a távozó évtől bucsuzunk s összejövetelünk közvetlen célja inkább az, hogy egymással kezdet szorítva, eszméinket, gondolatainkat bizalmasan kicseréljük; a lefolyt év bánatos és örömteljes eseményeiből a tanulságot levonjuk s a mi az ily bizalmas érintkezésnek természetesen következménye: erőt merítsünk a jövő év küzdelméhez azon célok elérése, vagy legalább megközelítésére, melyek elszigetelt magyarságunk fejlődésének érdekében mindnyá-

junk hő óhaját s jobbaink önfeláldozó munkásságának alapját teszik.

Az így vont körön belül lesz tehát szerencsém az 1884. évi XVII. te. az iparos osztály 12 évi szenvedése s egy uralgó nagy eszmével: az iparszabadság, a szabad verseny elvével való ideiglenes megalakítás árán megteremtett új ipartörvénynek egyik legnevezetesebb intézményét: az ipartestületeket bemutatni, különös figyelemmel arra, hogy a törvény szellemét, szándékait, célját ismerjük meg.

A kérdés felvetésének érdeme nem az enyém. Azoké, a kiknek felkérésére e helyen ülök. De én benső örömmel töltöm be tisztemet, ha tudom, hogy jutalmam nemcsak a felolvasások múlt hatása: a pillanatnyi szórakoztatás leendő, hanem a t. polgártársaim, kiknek e kérdés megfontolása érzékenyen érdekükbe vág, az elröppenő szavakban kifejezett eszmét ezutánra is megbeszéléseik, tanácskozásaik tárgyává teszik s a törvény rendelkezéseit egybevetve a tényleges állapotokkal, nemzeti érdekünk és helyi viszonyokkal, azt életre hívják, megvalósítják, hogy azon hatalomban, fölényben, melyet egyesülésük a törvény alapján nyújtani fog, s e hatalom észszerű felhasználásában, megint egygyel több legyen kezünkben azon eszközök közül, mik által polgárságunk vagyoni megizmosodását biztosíthatjuk, értelmi színvonalát pedig emelhetjük.

*

Az 1848-iki év forduló pontot képez hazánk történetében.

A nemzet a szabadság, egyenlőség és testvérség nagy eszméinek diadalát vérvével váltja meg, ezek termékenyítő hatása alatt megifjodik s helyet követel magának a szabad nemzetek, a kultur államok sorában.

A diadalra juttatott eszmék ezer változatban járják át köz- és magán életünket s nincs az emberi foglalkozásnak iránya, melyre az általános politikai fellendülés befolyással ne lett volna.

Természetes, hogy a nemzet iparos osztálya, mely a diadal kiküzdésében oly impozáns részt vett, szintén nem maradt érintetlenül; az iparszabadság, a szabad verseny nyilatkozásai mind erőteljesebben mutatkoztak.

Ezeknek teljes érvényesülését az abszolutizmus csak elodázta, de megakadályozni képes nem volt, minek legfényesebb bizonyossága mindenesetre azon körülményben van, hogy alkotmányunk helyreállítása után, sietett is a nemzet a múlt hiányait pótolni s a rohamos fejlődés szükségességének érzetében, már az ötödik évben megalkotta a szabad verseny, az iparszabadság elveinek teljes érvényre emelésével az 1872. ipartörvényt.

Megszületett tehát a várva-várt szabad ipar, mely az egyes egyén számára tág tért nyitott ugyan tehetségeinek, képességeinek az ipar bármely ágában lehető érvényesítésére, sima térre vezette azonban a gyengébb s az üzlete folytatásához szükséges alapismeretek s gyakorlati képzettséggel nem rendelkezőket.

Magára hagyta a gyengéket, úgy mint az erőseket egyaránt; az azelőtt elvesztett testületi védelemtől, melyet a cézhrendszer úgy, ahogy, de mégis biztosított tagjai részére, — az új törvény megfosztotta. —

Helyükbe az ipartársulatok léptek azzal az általános és a gyakorlati életben semmit mondónak bizonyult céllal, hogy az iparosok közös érdekeit azonban nem ismerték fel iparosaink, mert hisz mindenki szerencsét próbált az ujan élvezett szabadsággal s van is példa rá — fájdalom: kevés, — hogy egyesek a jólét karjaiba emelkedtek.

Csak a balsikerrel végződött egyéni szerencsekísérletek után gondoltak iparosaink a közös érdekre, az erők egyesítésére s szemüket egyéb hiányában az ipartársulatokra vetették.

De ekkor már azon keserű tapasztalásra jutottak, hogy e társulatoknak hatásköre felette csekély mértékre van szorítva s egyedül csak az iparosok és segédcsémetük közt előforduló surlódások és peres kérdéseknek békéltető bizottságok útján leendő elenyésztetése és a társulati vagyon kezelésének jogában áll; a társulatba való belépés feltételül nem szabható ki a szakképzettség kimutatása; a képzetlen tagok száma folytonosan szaporodik, kik miután a társulatba való belépésre nem kötelezhetők, hideg közönyt nézték a jobbik törekvését s így az ipartársulatok lassanként oda jutottak, — a mi különben előrelátható sorsuk is volt, — hogy tevékenységük eredményét csak a ritkán és a tagok részvétele nélkül megtartott közgyűléseken s azokon az évi számadások tudomásul vételében láttuk.

Helyes volt-e az iparszabadság elvének ily nagymértékben való és a legapróbb részletekig követ-

tesen alkalmazott fogamatba vétele akkor, midőn a magyar ipar úgy szólván alig volt birtokában az egészséges fejlődés feltételeinek, a külföldi ugynevezett műiparral szemben való versenyképességéről pedig szó sem lehetett; helyes volt-e ezt különösen tenni akkor, midőn a monarchia másik felének iparát már a II. József korától fogva észszerűen alkalmazott védvámrendszer emelte mű- és gyáriparrá, holott mi a kézműipar fokán alig állottunk felül: oly kérdések, melyek felett azok, kik a szabadelvű eszméket minden áron még a nemzeti vagyoni feláldozásának árán is alkalmazni szokták s kik a gyakorlati élet küzdelmeit csak az elmélet szemüvegén át nézik, ezek mondom, vitakozhatnak.

Az élet azonban már döntött, midőn iparosaink egyenként és testületenként hangos szóval ecsetelték a sok anyagi bajt, a mivel meg kellett küzdeniök s melyek a polgárok adóképeségét is nagy mértékben csökkentvén, következményeikben káros visszahatással voltak az állam háztartásra is.

Szebenmegye rovata.

I.

A nagy-szebeni rendőri bejelentési hivatal

forgalma az 1886. évben következő volt:

1. Az egész 1886. év folytán állandó tartózkodásra bejelentettek: magánosok, hivatalnokok, kereskedők, iparosok, kézművesek, ezek segédei, tanoncjai stb.	1274
2. Kórház, ápoloda stb. intézetbeliek	1156
3. Vidéki tanulók és iskolás gyermekek	313
4. Fogház és börtönbeliek	227
Összesen tehát e négy rovat alatt	2970
Ezek közül a várost elhagyván, elutaztak	2398
Ezt leütve, a városban maradt	572
5. A városunkban állandó szolgálatban álló 3398. létszámot előtűntető cselédek rovata alatt, mutatkozik:	
a) újbóli szolgálatba lépés	906
b) szolgálatból kilépés és hazautazás	646
6. Vendéglők, szállodák és iparosok szállói által átkelő idegenek bejelentettek az év folytán	3935
Ezek közül a várost elhagyván, elutaztak	3633
Ezt leütve, a városban maradtak idegen	302
7. Lakásváltozás bejelentetett az 1886. évben	19032
Az összes jelentkezés tehát	33520
8. Hivatalok, hatóságok, bíróságok és magánosoknak, írásban és rövid uton kiadott értesítések száma	24229
9. Jelentkezési szabályok áthágása végett, részben megdorgáltattak s részben elmarasztaltattak	197
10. Pénzbírság ez év folytán befolyt 90 frt.	

II.

Nagy-Szeben, 1888. január 3-án.*)

F. hó 2-án este az itteni „római császár” szálloda nagy termében a nagy-szebeni magyar műkedvelő társulat által a helybeli külvárosi róm. kath. egyház orgona javítási költségeinek fedezésére előadatott Tóth Kálmán 3 felvonásos színműve az „Örgög párnája”.

A közreműködők — mint mindenkor, úgy most jól megállták helyeiket, — különösen pedig Tittel Zsigmond ur Weisz szíjgyártómestert, — daczára, hogy tegnap lépett fel először — oly kiváló ügyességgel adta elő, mintha egész életén át a színpad deszkáin nőtt volna fel; ugyszintén kimagaslottak ének és játékaikkal Székely Katinka kisasszony, mint Lencsi és Richter Irma kisasszony, mint Mari, s arattak is mind a hárman folytonos, szünni nem akaró tapsokat. A számos intelligens közönség közt, ott volt gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága is bájos nevével.

Daczára az olcsó helyáraknak, a bevétel a jótékony cél javára mégis meghaladta a 150 frtot.

A színi előadás után rögtönzött táncmulatság is volt, mely késő éjjel után ért véget.

Ez alkalommal arról is küldök tudósítást, hogy Szeben vármegye törvényhatósági bizottsága ma tartott gróf Bethlen András főispán ur elnöke alatt a megyeház nagytermében rendkívüli közgyűlést 80 tárggyal. — E gyűlésen ezuttal szép számban jelentek meg a bizottsági tagok, annyival is inkább, mivel a tárgysorozat nagy részénél egyesek érdekén kívül, igen számos községi közérdek is volt napi renden.

Helyi és vidéki hírek.

Áthelyezés. A magy. kir. pénzügyminiszter a helybeli adóhivatalnál megürült ellenőri állomásra Kovács Ignác nagy-enyedi adóhivatali ellenőrt helyezte át saját kérése folytán, saját költségén és hasonló minőségben.

A rendőrség új szervezetéből a közönséget érdeklő részt röviden adjuk a következőkben: Ugyanis a városi képviselőtestületnek a múlt évben hozott, a megyei közgyűlés által jóváhagyott és a belügyminiszter által megerősített határozata folytán a rendőrlégénység száma 15 emberrel felemeltetett és így jelenleg a légénység a hadnagy kivételével 49 fejből áll. Ezek között van egy valóságos és egy címzetes őrmester, két első osztályú, három másodosztályú és két címzetes tizedes és 40 rendőrlégény. A külvárosokban 3 kirendeltség szervezetett és pedig: Ó-Brassóban a hosszú-utcában Irk Antal házában; Bolyonában a mester-utcában dr. Otrobán Nándor házában és Bolgárszegben a Porondon Petrik János espres házában. Az egész város területe pedig öt kerületre osztott fel, melyeknek egy-egy városkapitánysági tisztviselő mint kerületi biztos (kapitány) a közvetlen előjárója; u. m. I. kerületben (belváros) Kauffmann Arthur rendőrbiztos; II. kerületben (Ó-Brassó) Maximilian Lőrincz rendőrbiztos III. kerületben (Bolyonya) Szabó Sándor rendőrbiztos; IV. kerületben (Bolgárszeg) Litsken József városi alkapitány és végre az V. kerületben, (mely Dereszttye, Tömös a méhkeretből áll) Streoulia Pál rendőrhadnagy. A városkapitányság referens tisztviselői pedig folyó 1887. év kezdete óta úgy a hivatalos helyiségben, mint szolgálatban is a nekik előírt egyenruhát tartoznak viselni. Végül megjegyeztetik, hogy a három kirendeltség a központtal telephon által van összekötve.

Skarlát. Gusbeth Keresztély ev. tanár urnál a skarlát fellépén, az ugyanazon épületben levő összes iskolák bezárattak.

Felolvasás. A középiskolai tanárok helyi köre ma d. u. 4 órakor Rombauer E. főrealisk. igazgató elnökelete alatt rendes havi ülést tart. Ez alkalommal Kisapsai Méhely Lajos, főrealiskoláknak ezen egyik legképzetebb s legtevékenyebb tanára, felolvasást fog tartani „A rovarok mint természeti erő” czímen.

Gazdag adomány. A helybeli román iparos ifjak szép ajándékot kaptak. Egy Odessában élő, erdélyi származású, gazdag román iparos és neje 25 ezer frtot küldött be Baialescu helybeli gör. kel. lelkészhez, hogy azt adja át alapítványké a román iparos ifjak egyletének, melyből iparos ifjak segélyeztessenek, kik itthon tanulják mesterségöket, itt is fogják azt folytatni s nem vándorolnak ki sehova. Ennek már van értelme! Nekünk is kellene sok ily jókedvű adakozó.

Helyreigazítás. A Rongyos-egylet nyilvános nyugtatványa s 3-ik közleményének sorai között tévedésből hiba fordult elő, melyet ezennel következőleg igazítunk helyre: a c. pont alatti második név nem Barcsay, hanem Bóér Jánosné, a ki 2 kenyérrel s 3 kalácsal járult a szegények segélyéhez; továbbá a 2 véka almát nem Láni Péterné, hanem alsó tömösi Magyar Istvánné ajándékozta egy kenyér és egy kalács kíséretében.

Előadás és táncz. A helybeli román iparos ifjak betegsegélyző egylete e hó 6-án a „Nr. 1.” nagy termében egy jól sikerült tánczczal egybekötött előadást rendezett.

Deákspórt. A helybeli román gymnasiumnak két tanulója a minapában a tanári testület határozatilag kizárni volt kénytelen az intézetből, mivel ezek Josif István igazgató és Nastasie Lázár tanár ablakait betörték. Mindazonáltal f. hé 4—5-re éjjel nevezett Nastasie tanárnak két ablaka ismét bezuzatott. A nyomozás a tettesek után foly. Valóban méltó sport a tanuló ifjúsághoz!

Tetten kapott tolvaj. Egy itteni kiskereskedő utóbbi időben észrevette, hogy az üzlethelyisége mellett levő kamarájából, habár ez mindég zárva volt, pénz párolgott el. Az asszonyi lángész csakhamar kitalálta a teendőt. A kereskedő neje éjszakára bezárkózott a kamarába, várva a tolvajt. Nemsokára el is jött az egy és ugyanazon épületben lakó nőicseléd személyében, ki egy kulccsal a kamarát felzárván, oda belépett, hogy valószínűleg már régebb folytatott mesterségét végezze. Így tetten kapván, letartóztatott és a büntető bíróságnak átszolgáltatott. Mire jó az asszony a háznál! Kereskedők nőüljete!

Találtatott e hó 2-án délután a fellegrvár oldalán egy bőr-szívtartáska, melyet tulajdonosa a városkapitányságnál átvehet.

Lopás. Az újév éjjelén egy szolga egyik pajtásának kabátját egy pár keztyűvel együtt ellopta; tette kiderülvén, a tolvaj a királyi járásbírósnak átadatott.

Újévi ajándék. Egyes itteni pénzintézetek, melyek a múlt év óta biztonságuk okából a városkapitányság őrsegével kapcsolatba hozattak, az ezáltal a rendőrlégénységnek támadt teendői szaporításáért ezeknek újévi pénzajándékokat adtak, miért ezek ez uton is köszönetet mondanak.

Öngyilkossági kísérlet. Tegnap esti 11 órakor Czoppelt Frigyes szatócs, czérna- és uj-utca sarki lakásában egy erős zsinegre akarta bizni amugy is már két hónap óta nagyon is bus életét. Czoppelt nevének neve alatt folytatta ugyancsak a fenti házban a szatócs ipart, ő maga nevét nem használhatta, mert Merkur egy ízben már eljátszotta vele játékát. A szép asszony azonban úgy két hónapocska előtt itt hagyta férjét, elvitte a kedves kis leánykáját és mint mondják, ma Szász-Régenben nyugodtan és boldogan él, még pedig ha nem is karjai között egy brassói hős szerelmesnek, hanem valószínűleg ennek aegide-je alatt. De hogy telve legyen a pohár, Coppelné asszonyom iparjegyét visszavonta és férjét feljelenté, hogy az ő neve alatt folytatja az üzletet. — Czoppelt kénytelen volt a czeget levenni és nem is csoda, ha most a szegény, névtelen, czegetlen, asszonytalan és gyermektelen ember céltalan életének véget akart venni. Már hetek óta iszik, még pedig keservesen. Bubánátát el akarta felejtetni. Már kedvezni akart a szerencse. Elmult kedden itt volt Brassóban a szép asszony, de csak gyötörni jött és ismét tovább ment. Mondják, hogy csupán „lisztet” vásárolt! De Czoppelt nem halt meg, mert rajta kapott, midőn előkészületeket tett a felfüggesztéshez. Az értesített rendőrség azonnal résnél volt és Czoppelt megakadályozták a tett véghezvitelében. — Keresd az asszonyt!

Elmebeteg. Várhegyi Zsuzsa léczfalusi 42 éves szolgáló f. hó 3-án ittas állapotában közveszélyes elmebetegség jeleit mutatván, a városi sinlőház elmebeteg megfigyelő osztályába vitetett. A hideg douche egyszeri használata után — a szesz kigőzölgésével — már javult állapotban az intézetből elbocsáttatott. Lám, mire jó a douche!

Iparos tanoncok. Három iparos tanoncz, kik az estéli ipariskolából kijöve, lármázva és dobigálva jártak be az utcákat, a városkapitányság által példásan megbüntettetett. Jól van! Mert rőndnek muszáj lönyi.

Tanítóink figyelmébe. A „Magyar tanítóképző” című nevelés-közülatásügyi közlönyt, megjelen Déván, szerkeszti Hetey Gábor áll. képezdei igazgató, ára egész évre 3 frt, mint kitűnően szerkesztett lapot, a legmelegebben ajánlom a tankerületben működő összes tanítók becses figyelmébe. — Brassó, 1887. évi január hó 4. Koós Ferencz, kir. tanácsos tanfelügyelő.

Csernátfalu »kötöke« bálja. Csernátfalu központi helyiségében a négyfalusi óvónők által múlt év szeptember havában létesített s minden csütörtök estén tartatni szokott „kötöke” című összejevetel tagjai Szilvester estéjén kosaras bált rendeztek a rendes összejeveteli helyiségben, mely daczára, hogy rögtönzött volt, igen fényesen sikerült. 65 vendég volt jelen; a négyest mindenki meglepetésére s a szűk helyiség daczára 18 pár járta, mely új év reggeléig tartott. Éjjeli 12 órakor Deák Sándor türkösí ev. lelkész a kosarakban hozott eledel elfogyasztása alkalmával, a társaság tagjaira hazafias felkösztöntöt mondott. A házi jelleggel bíró bálnak kitűnő sikere a fáradságot nem sajnáló Clausnitzer Elise kisasszony, mint a „kötöke” érdemdús alelnökének tulajdonítható.

Halálozás. Folyó hó 4-én váratlanul elhunyt királyhalmi nagybirtokos ifj. gr. Petky Ferencz. Temetése f. hó 9-án nagyszámu résztvevő jelenlétében folyt le. Az elhunyt koporsójára a rokonok és jóbarátok számos díszes koszorút helyeztek. Az elhunyt özvegye előtt az „E. M. K. E.” közhalmi fiókjának választmánya és az állami népiskola tanítótestülete fejezte ki mély fájdalomát és részvétét. A temetésen testületileg megjelent, vagy képviseltette magát a közhalmi járásbíróság, állami népiskola, kir. adóhivatal, szolgabíróság és a városi előjáróság, továbbá a horvádi vasuti állomás tisztai kara. A halottat elhunyt kis leánya: Anna mellé helyezték a királyhalmi udvar terjedelmes parkjának egy kis fenyőligetébe. Az elhunytban Nagy-Küküllő megye egyik legtevékenyebb férfiát vesztette el, kinek elhunytja mély fájdalommal fogja eltölteni mindazokat, kik a derék, szeretreméltó férfit csak ismerték.

Bretiano román miniszterelnök merénylői előtt f. hó 5-én hirdették ki az ítéletet. E szerint a főtettes Stoica Alexandrescut 20 évi kényszermunkára, bűntársait pedig egy évi börtönre ítélték.

Ellopott Wertheim szekrény. Verpelét községben e hó 5-én este Brakk Márkus bérlo kárára is-

*) Múlt számunkra elkésve érkezett.

Szerk.

meretlen tettesek elloptak egy Wertheim szekrényt az abban elhelyezett 360 frt készpénzzel; volt benne továbbá 30 drb kötvény, egy adókönyv és 10 arczkép. Az egri szolgabíró erélyesen nyomozza a tetteseket.

Egy vasutvonal kirablása. Texasból írják: A Bellevue állomáson három idegen szállott a vonatra, revolverrel kényszerítván a gépészt és fűtőt a mozdonny elhagyására. Ezután az illetők sorra járták a kupékat és elvették az utazók értéktárgyait. A legtöbben ezek közül azt hitték, hogy nem rablók, hanem vasuti hivatalnokokkal van dolguk s hogy értéktárgyaikat vissza fogják kapni. Utóbb azonban észrevették a dolgot s a férfiak átadták pénzüket egy részét az asszonyoknak abbeli reményükben, hogy ezeket nem rabolják ki s ebbeli reményükben nem is csalatkoztak. Mikor az utasok — kik közt 40 férfi volt — észrevették, hogy megrabolták őket, üldözőbe vették a három merész fickót, kik lóháton vágattak tovább. A vasuton utazott Connors kapitány öt katonávat, kik két szökevényre vigyáztak. A kapitány rá akart tüzelni a rablókra, de a hölgyek kérelmére elállt szándékától. A katonák fegyvereiket is átadták a rablóknak.

Ingatlanok bírói árverése. Brassóban a kir. törvényszék telekkönyvi irattár helyiségében 1887. évi

január 12-én d. e. 9 órakor Pipu Bursáné szül. Barbu Iliánna ingatlanai 162 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést bírósági kiküldött Nemes Péter kir. közjegyző fogatosítja. — Botfalva községében 1887. január 13-án d. e. 9 órakor Zacharias János és Mártha ingatlanai 597 frt kikiáltási ár mellett el fognak árvereztetni; az árverést a kir. bírósági végrehajtó, Langer Ede fogatosítja. — Zernest községében a községében 1887. január 15-én d. e. 9 órakor Ratiu Iuon ingatlanai 160 frt kikiáltási ár mellett el fognak árvereztetni; az árverést a zernesti kir. járásbíró fogatosítja.

A szerkesztő postája.

Jeremiás bátya. Levelét, bár keserű hang szól belőle, élvezettel olvastuk, meg rá válasz.

Puskássy urnak — Budapest. Ügyében tudakozódni fogunk s az eredményről értesítendjük. A kért 40. számot elküldtük.

Fekete csillag. A levélhordók ujévi könyvecskéi már rég elkészültek, különben odaadtuk volna verselményét.

P. urnak — Szeged. Felküldöttük a kívánt helyre is.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —
Brassó, 1887. január hó 8-án.

Román papírpénz a 20 frankos	8.41 vétel	8.43 eladás
ezüstpénz a 20	8.36	8.39
Napoleon d'or (aranypénz)	9.95	9.97
Török lira	11.29	11.31
Arany	5.88	5.90

Piaczi árak

Brassóban, 1887. január hó 7-én.

— Zikeli Henrik jelentése. —

Hozott	Buza	legszebb	5.30
		közepes	5.—
		vegyes	4.40
	Rozs	legszebb	2.90
		közepes	2.80
	Árpa	legszebb	3.—
		közepes	2.45
	Zab	legszebb	2.—
		közepes	1.60
	Törökbuza, uj		3.—, régi 4.20
Kilogr.	Kása		3.50
			5.50
			12.—
			4.30
			10.—
			—90
			—26
			—36
			—18
			—30

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 11367.—1886.

Brassó megye alispánjától.

Szám 2906.—1886. telekkvi.

(30) 1—1

Szám 4732.—1886.

Hirdetmény.

Miután az ideai szeptember 29-én 8424. sz. a. a fennálló viziművek és vízhasználati jogosítványok bejelentésére vonatkozólag kibocsátott s a hirlapokban is kiadott hirdetményben 1887. januárius 1-ső napjáig kitűzött határidő alatt a bejelentések csak részben történtek meg s a határidő meghosszabbításáért több oldalról kérelmeztetett: ezennel köz tudomásra juttatom, hogy a bejelentésekre végső záros határidőül 1887. évi márczius 31-ik napját tűzöm ki s ismételve felszólítom a megye területén fennálló viziművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, miszerint már hivatkozott első hirdetményemben jelzett hátrányok tekintetbe vételével a bejelentést kitűzött határidő alatt mulhatlanul eszközöljék.

Brassó, 1886. december 30.

(23) 1—3

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Sz. 1354.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagysinki kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy nagysinki Zay Anna végrehajtónak ügygondnok Copesius Gusztáv nagysinki ügyvéd képviselt nagysinki Wolff Márton végrehajtást szenvedő elleni 52 frt 30 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagysinki kir. járásbíró területén levő és a Nagysink község határában fekvő nagysinki 599. számú tljkönyvben 2—24, 26—32, 34—80. rsz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 480 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. január 20-ik napján d. e. 9 órakor a Nagy-Sink község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis összesen 84 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1886. október 22.

A n.-sinki kir. bíróság m. tlkvi hatóság.

(27) 1—1

Cserny,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint dr. Kein Adolf ügyvéd által képviselt báró Miske Etelka végrehajtónak Spírer Jakab végrehajtást szenvedett ellen 200 frt tőke, ennek 1884. évi július hó 17-től járó 8%-os kamatja, 84 frt 67 kr eddigi és 12 frt 80 kr ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtásos ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Bolya községi 391. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—5., 7—24. rendszám alatt Spírer Jakab tulajdonul fölvetett, 535 frtba becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1887. évi január hó 26-án délelőtt 10 órája Bolyában a község házához kitűztetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonnyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtó kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. október 22 én.

A kir. járásbíró m. telekkvi hatóság.

Sz. 1850. - 1887. tlkvi.

(31) 1—1

Újabb árverési hirdetményi kivonat.

A szentágothai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy berethalmi Pissel Eduard végrehajtónak szász-zalathnai Borza Tódor végrehajtást szenvedő elleni 31 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a szentágothai kir. járásbíró) területén levő és a szász-zalathnai fekvő a sz.-zalathnai 100. számú tljkzókönyvben A + 1—15. és 17—30 rendsz. alatt bejegyzett ingatlanok az árverést 1041 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi február hó 1-ső napján délelőtt 10 órakor a szász-zalathnai község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis összesen 104 frt 10 krt o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kileltölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szent-Ágotha, 1886. október 28.

A kir. járásbíró m. telekkvi hatóság.

Hirdetmény

a III. és IV. oszt. keresetadó, tőkekamat-adó, valamint az általános jövedelmi pótdadónál figyelembe veendő bevallomások tárgyában.

A nagyméltóságu magy. kir. pénzügyminiszterium folyó évi október hó 23-án 60497. szám alatt kelt magas rendelete értelmében az 1887. illetőleg 1888 és 1889. évekre szóló adóösszeírás és adókimutatás céljából az alább nevezett felek és pedig:

1-ször mindazok, kik a kereseti adó III. osztályába tartoznak, úgy mint gyárosok, kereskedők és iparosok, bankárok, gyógyszerészek, ügyvédek, mérnökök, bérlők stb.; egyáltalában mindazok, kik haszonhajtó üzletet folytatnak;

2-szor állandó fizetést, nyugdíjt, kegyelemdíjt stb. huzó törvényhatósági, községi, egyházi, társadalmi és magántiszték, könyvvezetők, pénztárnokok és egyáltalában mindazon a ker. adó IV. osztályába tartozó, több mint 40 frt havonkénti fizetést huzó segédek, segéd munkások, tanárok, tanítók stb.;

3-szor mindazok, a kiknek kamatozó tőkéi vannak;

4-szer és utoljára mindazon adózó felek, a kiknek fekvőségeit adóságok terhelnek;

ezennel felhivatnak az erre vonatkozó bevallási íveket ezen adóhivatalnál azonnal átvenni és a III. és IV. ker. adó-, valamint a tőkekamatadóvalomások legfeljebb 1887. évi január hó 15-éig és az adóság bevallásokat legfeljebb 1887. évi január hó 31-éig ide ismét benyújtani.

Az ezen határidő után es jelesül csak 1887. évi február hó 15-éig érkező adósság bevallomások már csak felebbezés útján és azon esetben fognak figyelembe vétetni, ha hitelt érdemlőleg igazolják, hogy a késedelem elháríthatlan akadály miatt történt február hó 15-ike után benyújtott adósságvallomások pedig semmi körülmények között nem vétetnek figyelembe.

Az adósságvallomások benyújtása a városi adóhivatal részéről a feleknek az adóhivatali bélyeggel és a benyújtás napjával ellátott jegy által igazolják és csak is egy olyan jegy szolgálhat a bevallási iv benyújtásának igazolására.

Azon adózó felek, kik e fekvőségeiket terhelő összegeket tőkekamaton kívül törlesztési részleteket is fizetnek, a bevallási íveken úgy az eredeti adósságuk összegét, valamint azon összeget is kimutatandják, mely általuk az idő folyamában törlesztés vagy részletfizetések által az eredeti tartozásuk összegéből enyészett; végül azon kamatláb is kimutatandó, mely a hitelezett összegért hitelező részére évenként fizettetik.

Az adóssági kamatösszegek minden évben bevallandók, mert különben az általános jövedelmi pótdadó kiszabásánál figyelembe nem vétetnek.

A ker. adó III. osztályába tartozó adózó felek, illetőleg hangsúlyoztatik, hogy a III. osztályba keresetadó az 1875. évi XXIX. törv.-cz. 15-ik §-a értelmében e tiszta kereseti vagy üzletnyeremény három évi átlagának alapján, vagy ha az üzlet vagy foglalkozás annyi év óta még fenn nem állana, a fennállása idejére eső tiszta kereseti vagy üzletnyeremény átlagának alapján kivettetik; ennelfogva az ezen osztályba tartozó adókötelesek tartoznak az 1883. évi 44. t. cz. 12. §. c) pontja értelmében bevallani azon tisztajövedelmek, mely az 1887—1889. évi kivetési időszak első évét megelőző három évben, vagyis 1884, 1885 s 1886. években, illető adóköteles üzlet vagy foglalkozás annyi idő óta nem állana, fennállása óta eléretett.

Brassó, 1886. december 30.

(25) 1—3

A városi adóhivatal.

Mindenféle ruha- és kalapdiszkek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(488) 16—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

Őszi és téli évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanell, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszkek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.